

Зимова і весняна квітки (збірка)

Владислав Клюковський

* * *

Як живеться людям,
що війною називають визволенням,
кровопролиття називають даром,
а хабари – трофеями?

Чи справді це Божий задум був,
що людина вбиваючи іншу,
задоволення отримує,
як неначе варвар і убивця.

Чому від цього повинні страждати рідні,
що в сльозах за своїх братів, сестер,
що невинні полягли від кулі винних.
Як потім ці винні виправдовуватися будуть?

Відкрийте очі та зрозумійте,
що вбиваючи собі подібного –
це що вбивати самого себе,
якого ти для інших будував.

А ті, що обороняють від винних,
то вознесеться їм слава Божа,
що нечувана була
і не буде покарання, бо захищали неньку свою (Україну).

Порив життя

Путь цей довгий,
по якому я ходжу,
заповнений химерним світом,
що до кінця життя переслідує мене.

І наче думаю,
що від когось він залежить,
але я як моряк на кораблі,
що сам паруса направляє.

Не завжди знаю, куди та для чого,
хочу бути тільки певним,
що це по Божому призначенню,
яке у кожного є.

Але не хочу бути як усі,
хочу бути борцем за те,
що і Шевченко боровся,
хоч і не легко йому було.

Тож Боже, дай мені сили так прожити,
щоб залишити такий же слід,
як твій син залишив,
що світ від адських мук спас.

* * *

І знову літаю у хмаринці,
за думкою отою,
чи насправді хочу того
чого бажаю.

Немає правильна та відповідь, чи ні,
якщо вона і справді хоче бути омріяною,
чи може, то просто думка,
яких тисячі спадає на день.

Тільки знають серце та душа,
чи справді хочеш, чи ні,
бути у цьому пориві,
що у вихор несеться.

Якщо почав, то не зупиняйся,
бо навіщо бачив то,
щоб просто зупинитися?
Ні – йди до кінця омріяної мрії.

* * *

Те, що було від початку,
до кінця і буде,
що показує нас людей

особливий духом кожен.

І те, що самі майстри свого майбутнього,
що залежить від нас,
та оточення,
від якого ти міняєшся.

Знайдуть люди щастя в цьому,
що ти робиш,
якщо то угодно буде,
а не на погрозу.

Головне знай,
що течію змінювати потрібно,
бо корабель піде на дно
з тобою разом.

* * *

Таке, щоб трималося навічно,
як два дерева у полі,
що спокон віку стоять,
і ніхто здвинути не може їх.

До поки вони живі будуть разом,
пройдуть усе,
навіть надважкі часи,
що їх так спідкають.

Здається, що смерть
тільки їх розлучить,
але ні - це тільки надбання,
щоб потім бути щасливими на небесах.

* * *

Іноді здається,
що все утратило сенс.
Але з'являється проміння,
що шлях дає.

І бачиш один такий,
здається, що незвичний,
але це єдиний вихід,

щоб до кінця дійти.

З'являється воно в пориві душі,
що так чогось жадає,
що вже нічого не важливо –
тільки перемога.

І коли даєш промінчику пройти крізь тебе,
то стаєш неначе сонце,
що світиться серед інших,
бо надія є.

На небі

Хочеться як у сні,
щоб усе було,
і час, і мрія, і свобода,
що життя так наповняють.

Полетів би на крилах свободи,
по полю на волі,
чи поплив у мрію,
у водах глибоких.

І час там не рахується,
бо просто вічна насолода.
Там завжди тиша, нечути гуркотіння,
сварки, земні турботи.

Хотів би по скоріше з Господом зустрітись,
щоб забути про все земне,
що все це пилина,
окрім людей яких спасти він хоче.

* * *

Найбільша біль,
коли так запекло у бою стоїш.
А потім мить – тебе здали,
люди, яких за себе рахував.

І вже не знаєш, що ти хочеш,
смерті чи жити далі,

бо наче і нічого особливо,
але немов тебе убили.

Потім проходить, день, тиждень, місяць
І вже роки.

Чув пораду мудреця,
що прости оту людину.

Він правий, коли простиш,
то легше на душі стає.
Але сказав, що не забувай,
щоб не сталося вдруге так.

* * *

Чи важливо хто ти є,
коли тебе як стежку,
яку знають всі навкруги
і всі по ній пройтися хочуть.

Чи все таки важливіше хто ти є,
як людина,
яка змогла сказати інше,
коли всі одне тільки говорили.

Як гидке каченя,
якого йнші не признали.
Але лебедем він став, показавши,
що спочатку до кінця іншим був.

Будьте і ви такі,
не дивіться на інших,
почитайте Бога та серце слухайте,
і завітний шлях знайдете.

* * *

Чи залишиться на землі,
що би щось мене нагадувало.
Чи то все є марнота,
що сьогодні роблю.

Так би знати цю стежину правди,

у цьому ілюзійному світі,
який тільки вкрасти хоче
то бажання втекти.

Добре, що із Богом я,
але чи всі йдуть стежиною його,
чи настільки вбило нас буття,
що час не знаходимо для нього.

Скоріше та ілюзія скінчиться,
коли на потрібний шлях ми станемо.
І буде вже благословення,
що від Господа вічно йде.

В потоці

Відчуття, коли не відчуваєш нічого,
тільки самого себе
відчуваючи своє его,
яке порив дає.

Ти неначе вже один,
що біжить за олімпом,
немов за кубком світу,
що у футболі є.

І вже нема нікого,
хто би зупинив тебе в потоці,
бо ти вже єдине ціле з отим,
що робиш.

І здобуваєш свій олімп,
який здобував так тяжко.
Задаєш собі тільки питання одне,
коли ще такий момент настане.

* * *

Радісно на душі,
коли квітнуть справи,
а там і видно плоди,
які на початку саджали.

І ніби як в омріяні,

що так довго чекав.
Тепер, що нездійсненне було
стало легким тобі.

Рушиш на край світу,
за те, що довго так шукав.
І вже ти ніби відроджений,
як фенікс той.

Якщо та справа благословення,
то берись негайно,
бо Бог тільки знає,
що в тебе все вийде.

* * *

Чи зломиться душа
під тисячею стріл?
Чи буде вона незломлена,
коли все на перекір іде?

Душа, як квітка,
якщо доглядати її,
то буде виділятися серед інших,
бо іншої вона вроди.

А якщо ні – то квітка зломлена,
неначе як душа,
що так це все прагнула.
Але люди не визнали оцих сил.

Якщо людина сильна,
то покорити може все.
Не важливо, що там буде –
важлива тільки над собою перемога.

І знайдуться люди,
що оцінять все.
І зрозумієш ти,
що не черпав свій час на марно.

The legend

Коли робиш неймовірно таке,
що аж подих затамовує.
І адреналін через край плескає,
що не земним здається.

Неначе як нова історія,
що була написана,
що скоріше і міфом побувала,
але сталося насправді це.

І ці легенди завжди є,
із початку до кінця.
То як дар Божий,
що неначе лідером стаєш.

Не завжди очікуєш,
що легендой станеш.
Але якщо то дар від Бога,
то всі про це визнають.

* * *

Знову в спомин мрій поринув я,
де всі палітри намальовані були.
Там було багато мрій дитячих,
чи то тільки так було?

Були вони,
бо дитиною я був,
що небарилася за завтра
та й за інші дні.

Але потім все змінилося,
і час, і люди, і на кінець і я,
що потім довго себе шукав,
неначе скарб якийсь.

І все таки знайшов,
наче і я то був,
але іншим,
аж дивувався я йому.

Але з рештою змирився,
що я сам хотів талани мати,
але чим їх більше –
тим відповідальність більша.

* * *

Зі століття у століття
змінюється багато чого,
але чи люди змінюються,
які вінцем творіння є Божого.

Наче волю маємо,
але війни досі є.
Наче багато легше чого робити,
але рабство досі є.

Люди то змінилися,
бо і роки не стоять на місці.
Тільки сенс змінили,
а насправді сьогодення одне і теж.

І люди різні бувають,
є що змінюють народи,
а є вбивці погубителі,
що світ згубити можуть.

Найкраще коли себе змінити можеш,
бо показує, що людина сильна ти,
що не боїться змін тяжких,
для легшого майбутнього.

* * *

Чого у світі нашому,
так багато брехні в'яжуть,
що кожен день побачити можна,
які гарні рожеві поні.

А коли вже глибше йдеш,
то як у страхітне щось вступив,
про це нікому не казали,
бо не хочуть ефект рожевий заміщати.

Тому у всьому обачним треба бути,
особливо в рожевому світі,
що все так солодко дає,
але це далеко неоднозначно.

* * *

Пам'ятаю траву широкополу,
що у Києві розкинулася,
як там час прогаював,
коли ще менший був.

І метро я пам'ятаю,
що по світам він їздив,
де в одному буденність,
а в іншому історія.

А річка, яка Дніпром зветься,
що ділить Київ на дві частини.
Але серце України, що споконвіку б'ється,
і дали жити у серцях наших буде.

Хто би що не говорив,
але Київ не просто спадок,
а початок великої історії,
яка ще чекає на державу нашу.

* * *

Чого так легко річ любити,
чи собаку, чи kota,
а близьких ненавидіти можемо,
якщо поган нам ніяких незробили.

Чого ми так хочемо уваги,
коли її отримуємо повсякчас,
а коли твій ближній у біді,
то пройдеш мимо, неначе лицемір.

Щасливі люди ті,
хто знають як нужденним помагати,
неначе Бог на цю стежину нас покликав,

щоб по ній ми ішли.

І тоді і на серці легше,
і діло добре ти зробив,
бо не витратив час на свої забаганки,
а на справді добру справу.

* * *

Іноді про все забути хочеться,
коли із рук все просто валиться,
хочеться чогось нового,
що вже далеко не нове.

Важко людиною бути,
коли перезавантажитися не можеш,
бо багато старого у голові
неначе сміттеві відходи.

Тоді стаєш людиною новою,
що готова все сприймати з глуздом,
і не думати, коли це все скінчиться,
як тяготіння.

Тобі і легше на душі і серці,
що ти тепер як птах,
що легко літає
і горя не знає.

Valentine

І цей день,
коли співають німби з неба
цей неймовірний дар,
коли ти любиш, а тебе люблять теж.

Що це непросто слова,
а подія ціла,
що іншим виміром стає,
аж не земним здається.

Тоді приходить облібена людина,
з якою собі нагадуєте,

чого ви любите друг друга.

І велике щастя птахом бути,
що двоє вільні,
у Валентайн віражі малюючи.

* * *

І буде мить,
коли усі витратив вже сили,
неначе так повинно бути
для покращення себе.

І буде це велике сяйво,
що у мить стається,
і феніксом переродися
якого світ ще не видав.

І цим сяйвом новим
будеш для інших світлом,
неначе як маяк,
що шлях морякам освічує.

Якщо тобі це до вподоби,
але втратив ти смак свій,
то з'являться новіші сили,
головне не опускає крила.

* * *

Хочеться вирватися з гнізда,
бо вже дорослий ти,
але не можеш знайти покій,
бо думаєш, що буде завтра.

І впориві всі ми вольні,
як сокіл, що летить на здобич.
Але коли його немає,
то ти майже вже ніхто.

Добре, що є Бог, який бачить все,
то він і друг, і вчитель, і батько наш,

що дає по пажиті йти,
і кожен твій крок він знає.

І не облишить у тяжку хвилину,
коли все на марно наче йде,
і покаже правильну дорогу,
що далі поведе тебе.

* * *

Мить, що у житті стається,
спіткає нас у кожную хвилину,
чи то натхнення,
що буває не часто.

Як кораблик по течії пливе,
яка в добре його веде
місце, де ти з людьми,
які тобі дорогі.

І це вічно згадувати можна,
бо таке вдруге не зажити,
бо в кожного свої барви,
як можна людина.

Прислухайтесь до серця,
коли можете таке,
то багато зажити зможете,
тільки душу і бажання треба мати.

Нелегка сила

Відчуття таке бува,
що було колись важке,
а зараз легке,
що робиш повсякчас.

І в цьому часі
важко щось просто вміти,
якщо не маєш сили,
яка дається не всім так легко.

В часи тривожні, нелегкі,

знадобиться сила ця,
як викрите бажання,
за яким іти так легко.

Головне у Бога мудрості просити,
бо сила всім дається.
Але треба знати призначення її,
щоб добре жилося на землі.

Жінка, матір чи кохана

Жінка, матір чи кохана –
це, повір, не головне.
Головне — що ті є,
хто люблять щиро і безмежно.

Ми за це повинні дякувати
щоразу Богу знов,
що створив їх таких чудових,
повних ніжності й тепла.

Переживають кожну мить за нас,
співчують серцем і душею.
Їхня ласка, звучить мов пісня,
неначе промінь у темнім небі.

Тож любіть, жінок шануйте,
матерів і своїх коханих, бо їм нелегко.
Та все ж без них у світі
примарний був би.

* * *

І в пориві,
коли затухли всі надії,
віра настає,
що зробити зможеш це.

Коли бачиш то цунамі,
що страхом огортає,
і великою проблемою стає,
але віра ще горить у серці.

І коли всі думають,
що ти уже програв.
Але ти на Бога уповаєш,
якому все під силу.

І у великій надійній вірі
виграєш усе-таки,
бо коли надієшся на Бога,
то нічого неможливого нема.

* * *

Коли вже від світу віддаляєшся
і робиш діло Боже,
то це ніби надбання,
що аж легше на душі стає.

І в думках бурних
одна правильна знаходиться,
бо положив Бог її на серце,
як правильний шлях.

Але сам того не розуміючи
кричить душа,
яка переповнюється
як ніколи раніше.

Будуть думати,
що безумний ти.
Але якщо то угодно Богу,
то справу добру зробив ти.

* * *

Іноді здаєшся собі фальшивим,
коли робиш це не уперше,
але вже по іншому,
то думаєш, що щось не так.

І коли спадає дума,
що вже воно пройшло,
то вертається знов воно,
ніби переслідуючи тебе.

Але треба знати,
який фальш потрібен,
а який відкинути,
якщо він не від Бога.

* * *

Інколи хочеться,
щоб всі відпустили.
На волі хочеться побути
від буденщини земної.

Хтось в улюбленому ділі,
хтось просто в розумі спочиває.
І тоді вже в іншому світі,
який для світу незрозумілий.

І хочеться, щоб це було навічно,
але просто хтось боїться,
про що подумують на тебе,
чи все роблю я правильно.

Але не бійтеся вільним себе робити,
головне Божу мудрість мати,
коли хочеш таке зробити,
щоб сильним у волі бути.

* * *

Коли є сила,
а віри немає – то не сила.
А коли є віра, але сили немає –
то сила знайдеться.

У цьому становищі незвичному,
коли іде на марно все,
то приходить віра,
яка шлях правильний дає.

І в очах шлях правильний з'являється,
що був від початку,
бо Бог знав, що не здався ти,

а до кінця боровся.

* * *

Працюючи наполегливо,
що за неї аж вбиваєшся,
то воно віддається,
бо праця цінується завжди.

І навіть, коли інші вже не хочуть,
то візьмися ти за неї,
бо потім легше буде,
ніж її було не взяти.

І коли вже здалися всі,
то не здавайся –
борися до кінця
до крові останньої.

Головне май терпіння,
і мудрості проси у Бога,
бо відплатиться –
добром чи вдачею.

* * *

І в неймовірному пориві
крила розкриваються,
на яких летиш у вирій,
що не легкий.

І це надія остання,
останні сили,
що разом зібралися
битися до смерті.

Вже як на перлині,
таким легким здається.
І швидким,
ніби життя від цього зміниться.

Але виграєш таки,
бо вдача прийшла із працею.

І вдруге буде важко повторити –
але можна перевершити себе.

* * *

Потрібні часом зміни,
щоби стати краще.
Але правильніше їх жадати,
як нове спробувати щось.

Зміни у житті,
як подих новий
приходячи на зміну старим,
що не на часі вже їм.

Вбиватися за зміни потрібно,
бо тоді на марно все буде.
Треба бути як футболіст,
що думає як інших обійти.

Головне мудрість мати,
що від Бога дається,
щоб не була це ідея безглузда,
яка час буде витрачати.

* * *

Іноді приходять думки,
які не добрі, і думаєш,
як зробити так,
щоб не сталося того.

Хтось буде чекати просто,
що неправильним буде.
А правильно буде боротися,
неначе проти бурі.

І тоді осіяна думка прийде,
що Богом назначена,
бо дає він мудрості,
якщо борешся ти.

Мудрість отримати не можна,
якщо вона не від Бога.
Тож взивайте до нього,
щоб мати справну її.

* * *

Коли те, що добре було раніше,
вже застаріло,
то змінити потрібно,
але не інших.

Якщо щось нове,
то сам опробуй,
щоб упевнитися,
що інші від змін не впадуть.

І після того як змінишся ти,
то інші стануть іними,
ще кращими,
ніж були раніше.

Головне, щоб угодю Богу то було,
що впровадуєш зміни,
які звуться ідеальні,
бо як та перлина.

* * *

В пориві надій, думаєш,
чи робити крок наступний,
чи не піде воно на гірше,
як для корабля цунамі.

Іноді страшно приймати те,
що обов'язок перед тобою несе,
наче не тягар,
але не чим не легше.

І вирішуєш все таки,
що потрібно далі йти,
як ті одруженні,
що разом до подиха останнього.

Головне, щоб воно було від Бога,
щоб потім не згоріти
від справ отих,
що відповідальність твою беруть.

* * *

Коли майже все завершено,
то боїшся ти кінця,
не знаючи, що там буде,
хоч і сильно ти трудився.

Головне до кінця
без вагань йти,
як закохані двоє,
що через все ідуть.

І тоді навернеться вдача праці,
яка від Бога,
бо трудивих він любить,
що борються до гарного кінця.

* * *

В пориві думок треба знати,
що зараз потрібно.
Як Божі проповідники,
які звіщають його слово.

Головне мудрість мати,
яка від Бога дається,
якщо в нього просити
як Боже дитя.

І дасть він тобі,
і шлях тобі вкаже,
треба тільки щире серце,
щоб увійшов до нього.

* * *

Все коли зніжовіло,
то потрібна сила –

не фізична,
а та що вольова.

Думаєш, що все іде даремно,
то з'являється і смуток,
що жити не дає,
неначе як душевна рана.

Але просинається іскра,
яка не дає здаватися,
як останній вихід,
що на серці спокій дасть.

Просіть у Бога сили,
щоб такою вона була,
бо треба до кінця йти,
а не здаватися в будь-який момент.

La familia

І згадую я дім,
наповнений радістю і душею,
що аж на серці легко,
коли бачиш своїх рідних.

Пам'ятаю момент кожен,
як проходило Різдво,
чи кожне день народження,
як момент найкращий у житті.

А цей сміх,
коли всі сміються з дурниці,
яку ти наробив,
аж хочеться, щоб її забули.

І звісно посмішки на лицах,
які не тільки були на фото.
Хотілося би повторити це,
щоб з'явилися нові.

* * *

І в життя пориві,

коли добре все іде,
але згадуєш за майбутнє,
що як відлуння зрозуміле.

Від часу наступає на п'яти,
що із-за цього страшно на душі,
бо не завжди можна знати,
що буде далі.

Але є Бог,
який направляє на цесту правди,
що буває і важка,
але потім воно воздасться.

Головне впевнено іти,
як ніби смерть чи життя
залежить від твого
подальшого життя.

* * *

Коли потек знаєш вже,
то легко в праймі бути,
що найкраща версія тебе,
яка хоче кращою бути.

Це ніби спокій і добре відчуття,
що дають тобі іти,
що нічого не боїшся,
бо знаєш як можна діяти.

Головне щоб то було від Бога,
щоб потім не розбитися,
як ті кораблі
у боях відважних.

Просіть у Бога мудрості,
щоб до кінця йти,
бо багато хоче хто зламати,
але пам'ятай, що з тобою Бог.

* * *

Коли поток знаєш вже,
то легко в праймі бути,
що найкраща версія тебе,
яка хоче кращою бути.

Це ніби спокій і добре відчуття,
що дають тобі іти,
що нічого не боїшся,
бо знаєш як можна діяти.

Головне щоб то було від Бога,
щоб потім не розбитися,
як ті кораблі
у боях відважних.

Просіть у Бога мудрості,
щоб до кінця йти,
бо багато хоче хто зламати,
але пам'ятай, що з тобою Бог.

* * *

В світі химерному
зустрів я тебе,
ще й думав,
чи не був то сон.

Бо особлива ти за те,
що не як всі –
а ти краща,
бо ідеальна.

Бог не тільки вродою обдарував ,
але і мудрістю,
як для найкращої,
які гарною тебе роблять.

А твоя харизма і характер –
це інший світ,
в якому затишно і приємно,
неначе в себе дома.

За те що іншим помагаєш,
то Бог воздасть в багато раз,
бо любить працівливих він,
як і я тебе люблю.

І коли думаєш, що вже нема нікого,
то згадай за Бога,
який тобі допоможе.
І тебе я також не полишу,
бо дорога для мене ти.

* * *

Приходить час,
коли важливий вибір постає,
як далі бути,
щоби краще жити.

І справді важкий вибір,
як гору звернути,
які до цього не звертав,
щоби краще стати.

Головне знати,
що робиш ти,
а не як лодь,
що тільки по течії пливе.

Головне в Бога мудрості просити,
щоб направляв туди,
куди краще буде,
а ти за ним пливи.

* * *

І в цю пору весняну
зустрів я квітку,
яка не як всі,
бо це була ти.

Коли мав спрагу -
напоїла мене,
коли було важко -

підтримала мене.

Бо у вечір той,
коли вирішав проблему,
то допомогла в момент важливий,
коли вже надії немав.

Тому для мене особлива ти,
більше ніж можеш уявити,
і Богу вдячний неоднократ за це,
що в мене є ти.

* * *

Багато хто на зриві емоцій
в ситуації важкій.
Для людей це норма,
хоч водночас і слабкість.

Бо людина не та,
щоб емоціям кориться,
а людина їх підкорює,
як мореплавець хвилі підкоряє.

Тому обачним потрібно бути,
неначе характер, який мудрий,
що знає
коли потрібно це.

Багато думає хто,
що незмінне це,
але для Бога неможливого немає,
якщо щиро хочеш це.

* * *

І вже коли легко,
що на душі просто
далі йти,
ніби по сценарію написано.

І рядки, що казкою були
настають реальністю,

по якій легко йти
до останнього.

За таке можна дякувати Богу,
який час і стан дає,
що прекрасно пам'ятатися
надовго буде.

* * *

Коли в силах упевнений
і в собі самому,
то програти не хочеш ти,
бо намарно буде все.

І в боротьбі за перемогу
розумієш ти,
що програти –
це ніби вмерти.

І в пориві останньому
Божа вдача посміхається тобі.
Але не зазнавайся,
бо наступної може не настати.

* * *

Коли зрозумілим стає,
що здатен на більше,
як рибаки,
які знають, що можна більше.

Тільки русло потрібно знайти,
яке веде не до погибелі,
а для розквіту сили,
яка не легко дається.

І коли отримуєш ту силу,
щоб далі йти –
то головне бути на стежині далі
і не сходити із неї.

Проси у Бога,

щоб дав шлях цей,
і мудрість на нім,
бо нелегка дорога до вершини.

* * *

І в час,
коли нічого не виходить,
то не я здамся
і буду далі йти.

Бо це випробування,
які потрібно побороти,
бо якщо проти них не борешся,
то ще болючіше впадеш.

Проси у Бога мудрості і на серці спокій,
щоб їх перебороти,
і шлях він вкаже,
який правильний буде.

І перебориш коли,
то на душі стає легше,
бо можеш знати,
що рости і далі будеш.

* * *

Момент один згадався,
який я пам'ятав,
але про її насолоду забув,
яка була тоді.

І я згадав,
що ці моменти вже були,
бо вони не вперше і не вдруге –
просто було важко нові створити.

І той момент настав,
як тоді,
коли не знав,
що буду добре почуватись я.

В тей час нові фарби
бачив я,
які б раніше не побачив,
бо то було давно.

І дяку приношу тобі і Богові,
бо впало щось таке із серця,
що легше стало на душі,
і посміхається вона.

* * *

Приходять моменти,
коли стежка потрібна,
що наверне до правди ,
а не на смертельні рани.

І в пошуках шляху
правильний знаходиться,
що зветься Божа воля,
яка правдива і легка.

У її покорі зможеш все,
бо наш небесний батько
зла нам не бажає, хоче
щоб за ним ми просто йшли.

Буде правда і нелегко,
але коштувати того буде,
щоб було можливо
за столом сидіти з Богом.